

1998 YILI PARA POLİTİKASI UYGULAMASI

GAZİ ERÇEL

BAŞKAN

TÜRKİYE CUMHURİYET MERKEZ BANKASI

BASIN TOPLANTISI

TÜRKİYE CUMHURİYET MERKEZ BANKASI

Ankara

8 Ocak 1998

I. 1997 YILINDA TÜRKİYE EKONOMİSİ

Türkiye ekonomisi son iki yıldaki büyüme evresini 1997 yılında da devam ettirmiştir. GSMH'nin 1997 yılında bir önceki yıla göre, reel olarak yüzde 6 oranında büyümesi beklenmektedir. Talep tarafından büyümeye katkı yapan faktörlere bakıldığında, yatırım ve tüketim harcamalarında görülen yüksek oranlardaki artış dikkat çekmektedir. Üç yıldır süren bir büyüme evresine etki eden en önemli etken, ekonomide kapasite artırımına yönelik yatırımların artışıdır. Bu dönemde özellikle döviz piyasalarında oluşan istikrar, ekonomide orta dönemli belirsizlikleri azaltarak yatırımların artışına katkıda bulunmuştur. Ayrıca, Türkiye'nin dış ticaretinde önemli payı bulunan ülkelerdeki ekonomik konjonktür de ülkemiz ihracat talebini olumlu etkileyerek, 1997 yılı büyümesine katkı yapmıştır.

Enflasyon, önceki yıllarda olduğu gibi, 1997 yılında da Türkiye ekonomisinin en önemli sorununu oluşturmuştur. Yılın ilk beş ayında gerek toptan eşya gerek tüketici fiyat endekslerindeki artış hızları bir önceki yıl ile karşılaştırıldığında düşüş göstermiştir. Ancak bu düşüş temelde 1996 yılının aynı döneminin seçim sonrasında rastlaması nedeniyle geciktirilmiş kamu zamlarının yüksek oranda yapıldığı, bu nedenle enflasyonun yükseldiği bir dönem olmasından kaynaklanmıştır. 1997 yılının aynı döneminde bu tür 'mevsimlik' zamların olmaması enflasyonu geçici bir düşüş eğilimine sokmuştur. Nitekim yılın ikinci yarısı ile birlikte enflasyon tekrar yükselme eğilimine girmiştir. Merkez Bankası yaz başında yıl sonu için (toptan eşya fiyat endeksini dikkate alarak) enflasyon öngörüsünü yüzde 80'li seviyeler olarak açıklamıştır. Toptan eşya fiyat endeksi artışı 1997 yılı sonu itibariyle yüzde 91 olarak gerçekleşmiştir. Aradaki farkın en önemli nedeni, bizim öngörümüzde yer almayan ve yılın ikinci yarısında kamu mallarına yapılan yüksek oranlı fiyat ayarlamalarıdır.

Bütçe açığındaki artış eğilimi 1997 yılında da sürmüştür. Konsolide bütçe açığının GSMH'ya oranının yüzde 8 düzeyinde gerçekleşmesi beklenmektedir. Toplam vergi gelirlerinde önemli oranda reel artış gerçekleşmesine rağmen özellikle personel ve transfer harcamalarındaki yüksek oranlı büyümeler bütçe açığında yükselmeye neden olmuştur. 1997 yılında faiz dışı bütçe dengesinin de, önceki üç yılın aksine, açık vereceği tahmin edilmektedir. Faiz dışı fazlanın bütçe dengesi açısından en önemli etken olması, özellikle finansman dengelerinin sürdürülebilmesi için bütçede kalıcı olarak faiz dışı fazlanın sağlanmasının gereğini ortaya koymaktadır.

Bütçe açığındaki artışa rağmen bütçenin finansmanında önemli iyileşmeler ortaya çıkmıştır. Hazine'nin piyasalarla kurduğu iletişimin ve bu konudaki kararlı tutumunun bir sonucu olarak iç borçlanmanın vadesi 1 yıla kadar uzamıştır.

Dış borçlanma açısından ise, Türkiye, 1994 yılından beri devam eden net dış borç ödeyici konumunu sürdürmüştür. 1994-1997 döneminde genel bütçeden 13,7 milyar ABD doları net dış borç ana para ve faiz geri ödemesi gerçekleştirilmiştir. 1997 yılı net dış borç ödemesi ise yaklaşık 3 milyar ABD doları tutarındadır. Türkiye'nin yurtdışından yeterince borçlanamaması bütçe açığının finansmanı üzerinde bir kısıt oluşturmakta ve özellikle iç borçlanma üzerinde baskı yaratmaktadır.

Cari işlemler hesabı incelendiğinde, 1996 yılına göre ithalat artış hızı yavaşlamış, ihracat ise artış eğiliminde olmuştur. Turizm gelirleri ise yıl boyunca yüksek seyretmiştir. Yılın ilk yarısında cari işlemler açığının GSMH'ya oranı yüzde 2 dolayında kalmıştır. Yıl sonu için bu rakamın yüzde 2,5 düzeyinde gerçekleşmesi beklenmektedir. Cari işlemler dengesi açığının makul düzeylerde seyretmesi, yurtiçi döviz piyasalarında dönem

boyunca baskıların oluşmamasını sağlarken, açığın finansmanı için gerekli yurtdışı kaynakların da uygun şartlarda bulunabilmesine olanak tanımıştır.

Merkez Bankası bilançosu incelendiğinde bilanço büyüklüğünün reel olarak daralıp yüzde 75 oranında arttığı gözlenmektedir. Diğer taraftan net dış varlıklar yüzde 195 oranında artarken, net iç varlıklar yüzde 61 oranında daralmıştır. Net uluslararası rezervler ise 18,4 milyar ABD dolarına yükselmiştir.

ABD doları döviz alış kuru yüzde 90,5 oranında yükselirken, döviz kuru sepeti yüzde 78 oranında artmıştır.

Özetle, Türkiye ekonomisi 1997 yılında da yüksek büyüme göstermiş, buna karşılık enflasyon oranı artış eğilimini sürdürmüştür. Öte yandan, bütçe açığındaki artışa rağmen, 1997 yılında cari işlemler açığında önemli bir kötüleşme olmamış ve bu açık finanse edilebilir boyutlarda kalmıştır.

II. 1996-1997 YILLARINDA UYGULANAN PARA POLİTİKASININ ANA HATLARI

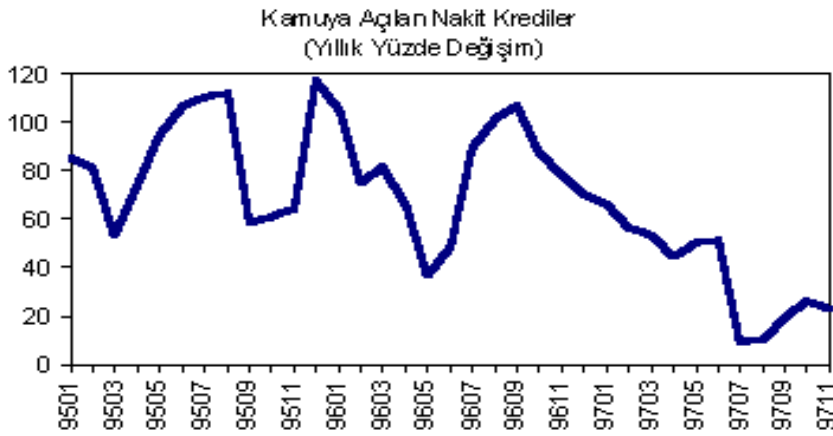
Merkez Bankası'nın 1998 yılı para politikası uygulamasına geçmeden önce, 1996 ve 1997 yıllarında uygulanan politikaların ana hatlarına değinmekte yarar vardır. Merkez Bankası bu dönemlerde ayrıntıları kamuya açıklanmadan para programı uygulaması gerçekleştirmiştir. Bu dönemin değerlendirilmesi 1998 yılı Merkez Bankası para politikası uygulamasına da ışık tutacaktır.

Son iki yıldır uygulanan para politikası, temelde mali piyasalarda istikrarı hedef almıştır. Merkez Bankası'nın istikrar hedefinin unsurlarını iki başlık altında toplayabiliriz. Bu unsurlardan birincisi, piyasalarda ortaya çıkacak kısa süreli ve hızlı fiyat değişikliklerinin önlenmesi, ikincisi ise piyasalardaki belirsizliklerin azaltılmasıdır. Merkez Bankası, gerek döviz gerek Türk lirası piyasalarındaki fiyatların, ekonominin genel dengeleri ile uyum içinde gerçekleşmesini gözeterek, kısa dönemde oluşabilecek hızlı fiyat hareketlerinin önüne geçmeye çalışmıştır. Dönem boyunca döviz kurlarının enflasyon beklentileri paralelinde hareketi ve bankalararası para piyasasındaki faiz oranlarının hareketliliğinin azaltılarak, bu faizlerin referans faiz olarak piyasalarca kabulünün sağlanması, istikrar hedefinin uygulamadaki yansımalarıdır.

Yüksek enflasyonun piyasalar üzerinde yarattığı belirsizlikleri mümkün olduğu ölçüde azaltmak, böylelikle ekonomideki belirsizlik ortamından doğabilecek zararların önüne geçmek istikrar hedefinin diğer unsurunu oluşturmuştur. Bu doğrultuda, Merkez Bankası altı aylık dönemler itibariyle piyasalara enflasyon öngörülerini ve para programı uygulamalarının bu

öngörüler altında şekillendirileceğini açıklamıştır. Bu konuda, Merkez Bankası'nın ortaya koyduğu gerçekçi yaklaşım, piyasaların enflasyon ile ilgili beklentilerinin oluşmasında ve ekonomide gelecek ile ilgili belirsizliklerin azaltılmasında önemli bir katkı sağlamıştır.

İstikrar hedefinin Merkez Bankası bilançosuna yansımaları ise, iç varlıkların azalması, Merkez Bankası'nın döviz pozisyonunun güçlenmesi ve rezerv paranın sadece net dış varlıklardaki artış karşılığı yaratılması şeklinde olmuştur.

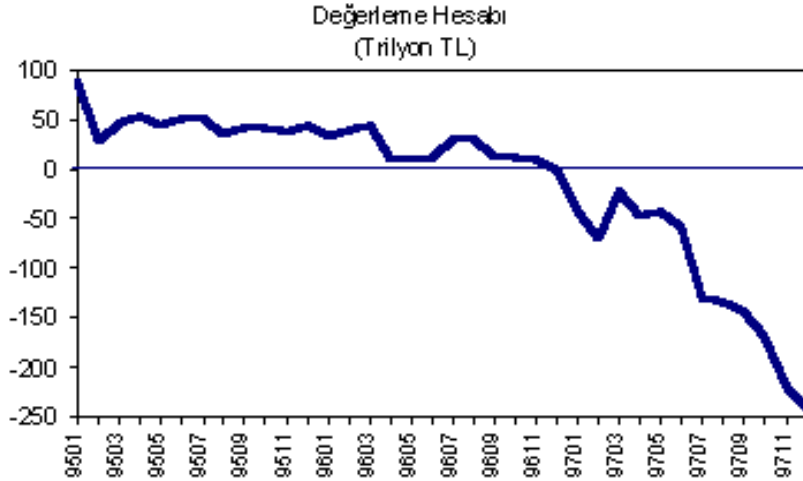
1994 yılından sonra ivme kazanan Merkez Bankası iç varlık artış hızının yavaşlaması eğilimi, son iki yılda da artarak devam etmiştir. İç varlıkların önemli bir kısmını oluşturan kamu

kredilerinin kısa vadeli avanstan oluşan kısmına, azalan oranda, yıllık üst sınırlar getirilmesi ve Merkez Bankası'nın diğer kamu kuruluşlarına açtığı kredileri fiili olarak durdurması, iç varlık artışını yavaşlatan önemli etkenlerdir (Grafik 1).

Grafik 1

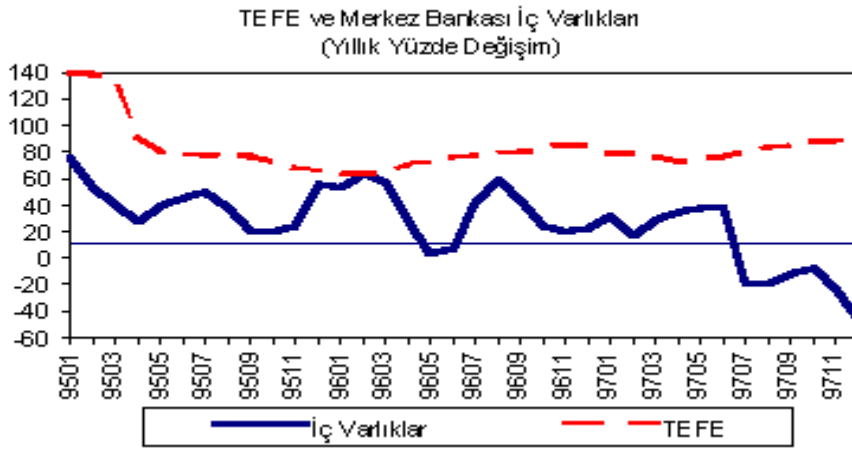
İç varlık artış hızını yavaşlatan diğer bir önemli etken ise değerlendirme hesabındaki azalıştır. Bu dönemde, Merkez Bankası'nın döviz pozisyonunun iyileşme göstermesi, açık döviz pozisyonu neticesinde oluşan zararın yansıtıldığı değerlendirme hesabının 1996 yılı sonunda artıdan (zarardan) eksiye (kâra) dönmesine neden olmuştur. Döviz pozisyonumuzdaki iyileşme ve değerlendirme hesabındaki azalış 1997 yılında da devam etmiştir (Grafik 2).

Grafik 2

Grafik 3'de Merkez Bankası iç varlıklarının gelişimi aynı dönemdeki enflasyon oranı ile birlikte gösterilmektedir. Görüldüğü gibi son iki yılda iç varlık artış hızı enflasyonun oldukça altında gerçekleşmiştir.

Grafik 3

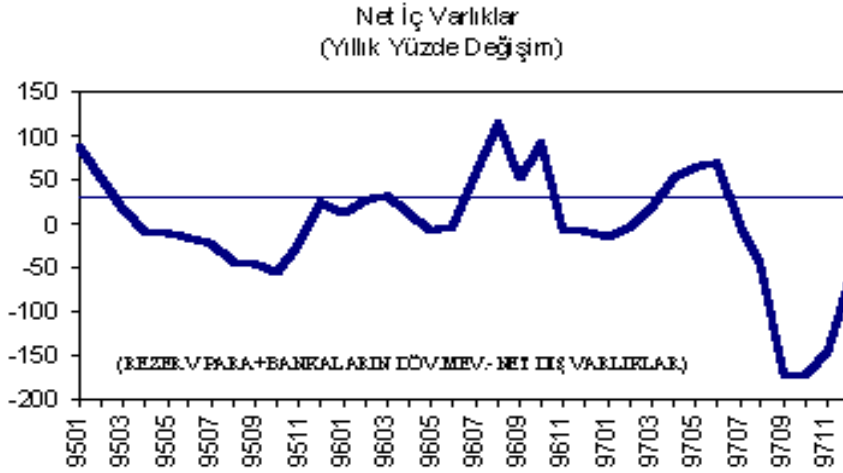

Bilançonun pasifinde yer alan bazı kalemler de Merkez Bankası'nın kamu ve bankalar ile olan karşılıklı kredi ilişkisini yansıtmaktadır. Bu anlamda analitik bilançonun

pasifinde yer alan ve temelde kamunun Merkez Bankası'ndaki döviz mevduatını gösteren bankacılık dışı kesimin döviz mevduatı ile kamunun Merkez Bankası'ndaki Türk lirası mevduatını gösteren kamu mevduatı kalemleri, kamudan Merkez Bankası'na açılan bir kredi şeklinde algılanabilir. Aynı şekilde yine pasifte yer alan açık piyasa işlemleri kalemi de, eğer artı (eksi) bakiyede ise bankalardan (Merkez Bankası'ndan) Merkez Bankası'na (bankalara) açılan bir kredi şeklinde değerlendirilebilir. Analitik bilançonun pasif tarafında bulunan bu üç kalemin (bankacılık dışı kesimin döviz mevduatı, kamu mevduatı ve açık piyasa işlemleri) aktifteki iç varlıklar toplamından çıkarılması bizlere Merkez Bankası'nın piyasa ile olan net kredi ilişkisi hakkında bilgi verecektir. Bu tanım ile hesaplanan Merkez

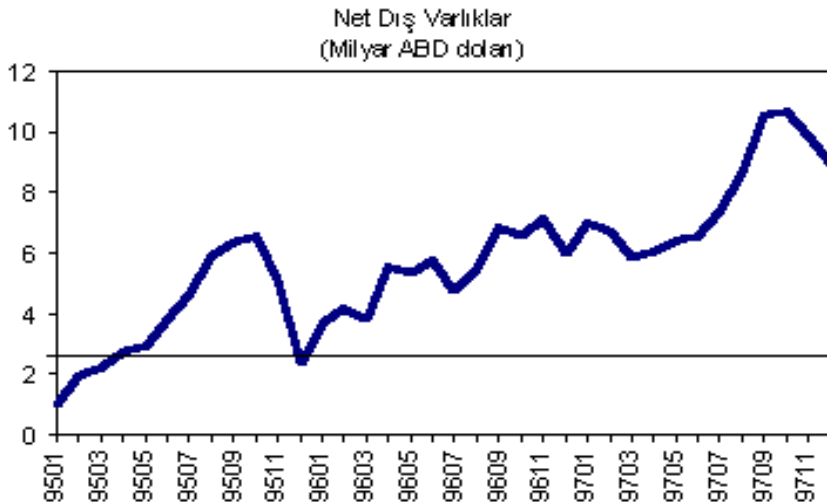
Bankası net iç varlıklarındaki gelişmeler de Grafik 4'de sunulmuştur. Görüldüğü gibi net iç varlıklar son iki yılın genelinde düşük oranlı bir artış göstermiştir.

Grafik 4

Merkez Bankası dış varlıkları ise bu dönemde yükseliş eğiliminde olmuştur. 1995 yılı sonu itibariyle 16,1 milyar ABD doları olan dış varlıklar 1997 Aralık ayı itibariyle 21,5 milyar ABD dolarıdır. Merkez Bankası dış varlıkları da tıpkı iç varlıklarda olduğu gibi netleştirilebilir. Merkez Bankası analitik bilançosunun pasif tarafında yer alan dış yükümlülükleri ve bankaların Merkez Bankası nezdinde tuttukları döviz mevduatlarını dış varlıklardan çıkarırsak net dış varlık tanımına ulaşırız. Net dış varlıklardaki artış, tanım gereği Merkez Bankası'nın Türk lirası yaratarak edindiği döviz miktarını göstermektedir. Net dış varlıklarda 1996-1997 yıllarındaki gelişmeler Grafik 5'de sunulmuştur. Net dış varlıklar bu dönemde 3,2 milyar ABD doları tutarında artış göstererek, Aralık ayı sonu itibariyle 9,1 milyar ABD dolarına ulaşmıştır.

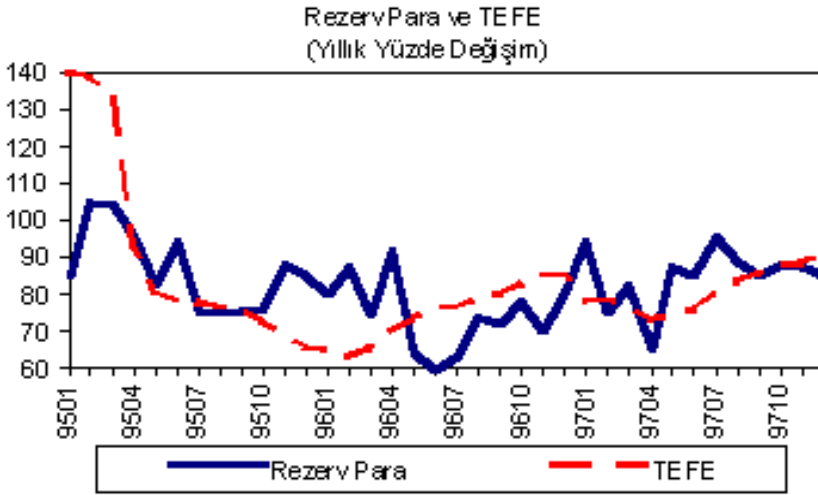
Grafik 5

Ekonomideki parasal büyüklüklerin temelini oluşturan değişken olarak kabul edilebilecek rezerv para artışı ise enflasyon artışı ile paralel bir seyir izlemiştir (Grafik 6). Teorik

olarak, merkez bankalarının rezerv para artışını kontrol ederek ekonomideki parasal büyüklüklerin artışını da kontrol edebilecekleri kabul edilir. Parasal büyüklüklerin kontrolünün gerek faizler yoluyla gerek krediler yoluyla ekonomideki nominal talep üzerinde de sınırlamaya yol açacağı

düşünülmektedir. Enflasyon üzerinde düşürücü bir etki yapması beklenir.

Grafik 6

Rezerv para artışının kontrolü kadar artışın kaynağı da önemlidir. Rezerv para artışının

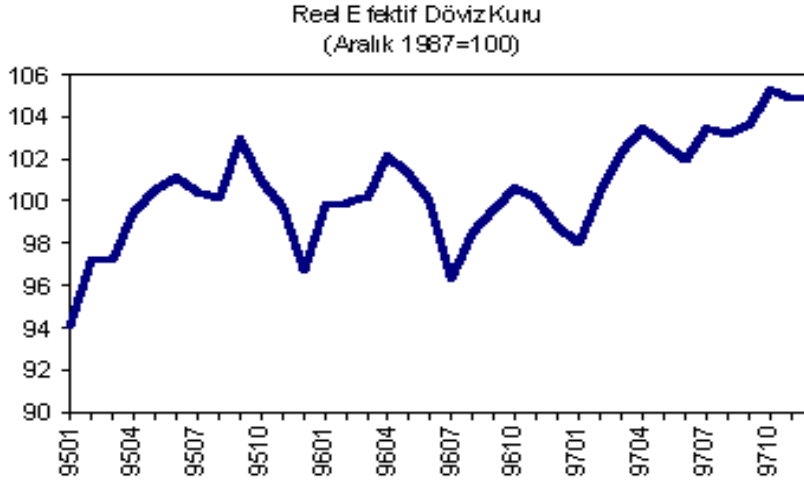
kaynağının kamuya açılan krediler olmasının enflasyon üzerindeki etkisi, döviz satın alınarak yaratılan bir artışın enflasyon üzerindeki etkisinden daha fazla olacaktır. Bu nedenle, Merkez Bankası rezerv para artışını kontrol altında tutmaya çalışırken, artış kaynağının kompozisyonunu da değiştirmiştir.

Merkez Bankası bilançosunun güçlü bir temele oturması, bu dönemde finansal piyasaların çalkantıdan uzak, sakin ve istikrarlı seyrini sürdürmesine katkı sağlamıştır. Bu durum, özellikle döviz piyasalarında kendini belli etmektedir.

Merkez Bankası'nın döviz kuru politikası, reel kurlarda istikrara dayanmaktadır. Bu doğrultuda kur artışları yakından gözlenirken bu artışların beklenen enflasyon oranı ile paralellik göstermesine özen gösterilmektedir. Grafik 7, 1996-97 döneminde reel kur gelişmelerini göstermektedir. Görüldüğü gibi bu dönemde reel efektif döviz kuru endeksi 96-106 aralığında dalgalanmaktadır. İzlenen kur politikası bu dönemde cari işlemler dengesinin belirlenmesinde de belirleyici olmuştur. İstikrarlı seyreden kurlar dış ticaret sektörünün rekabet edebilme kabiliyetini korurken, bu sektörün ileriye görebilmesine ve uzun vadeli bağlantılar yapabilmesine olanak tanımıştır. Bu dönemde izlenen kur politikasının önemi özellikle son aylarda Güneydoğu Asya ülkelerinde yaşanan kriz gözönüne alındığında daha iyi anlaşılmaktadır. Ülkemizin, dünyada yaşanan bu krizi ekonomisini darboğaza sokmadan geçiriyor olmasını

sağlayan en önemli nedenin izlenen kur politikası olduğu gözden kaçırılmamalıdır.

Grafik 7

Merkez Bankası'nın bu dönemde izlediği faiz politikası, ekonominin gereklerine göre şekillenmiştir. Yükselen bütçe açıkları ve bu açıkların artan oranlarda iç borçlanma ile karşılanması zorunluluğu, Hazine'nin iç borçlanma ihalelerinde bir arz baskısı yaratmasına ve bu ihalelerde ve ikincil piyasalarda oluşan faiz oranlarının, beklenen enflasyon rakamının oldukça üstünde bir seviyede oluşmasına neden olmaktadır. Ekonomide siyasi belirsizliklerin arttığı dönemlerde reel faiz oranları daha da yükselmektedir. Böyle bir ortamda, kısa vadeli faiz oranları da hareket olarak temelde devlet iç borçlanma senetlerinin işlem gördüğü birincil ve ikincil piyasalardaki faiz oranlarını izlemektedir. Merkez Bankası bu konuda iki noktaya özen göstermektedir. Birincisi, son kredi mercii olarak kısa vadeli Türk lirası piyasaları üzerinden likiditeyi sunarken oluşan faizin birincil ve ikincil piyasalarda gerçekleşen daha uzun vadeli Türk lirası işlemlerin faizlerinin üzerinde kalmasıdır. İkincisi, kısa vadeli Türk lirası piyasalarındaki dalgalanmaların azaltılmasıdır. Bu ikinci nokta, tıpkı 1997 yılı içinde kendi gözetimindeki bankalararası para piyasasında bir gün ve bir hafta sonrası valörlü işlemlerin başlatılması gibi, Merkez Bankası'nın mali piyasalarda belirsizlikleri azaltma ve istikrarı koruma hedefinin bir parçası olarak algılanabilir.

III. 1998 YILI PARA POLİTİKASI UYGULAMASI

Diğer yıllardan 1998 yılını ayıran temel özellik, para politikası uygulamalarının farklılaşmasından ziyade maliye politikası uygulamalarında değişikliğe gidilecek olmasıdır. Bilindiği üzere, siyasi irade 1998 yılında

enflasyon ile kapsamlı bir mücadeleye girilmesi yönündeki kararlılığını açıklamıştır. Bu doğrultuda hazırlanan 1998 yılı bütçesi, özellikle faiz dışı dengede önemli bir iyileşme öngörmektedir. Bütçe dengelerinden başlayacak böylesi bir iyileştirmenin, 1998 yılı para politikası uygulamasında ve enflasyon gerçekleşmesinde yansımaları kuşkusuz olumlu olacaktır.

Bir çerçeve olarak 1998 yılı para politikası uygulaması finansal programlama mantığına dayandırılmaktadır. Özellikle ödemeler dengesi ve bütçe büyüklükleri Merkez Bankası'nın 1998 yılı büyüklüklerinin saptanmasını etkileyen temel değişkenlerdir.

Merkez Bankası para politikasının temel hedefi, 1998 yılının ilk yarısında enflasyonu yıllık yüzde 70'ler düzeyine indirmeye yönelik uygulamaya katkıda bulunmaktır. Bu 1998 yılı makro hedefleri ile uyumludur. Merkez Bankası para politikası araçlarının tamamı bu amaç doğrultusunda kullanılacaklardır. Temelde iç varlık artışını sınırlamaya ve sadece dış varlık artışı karşılığında para yaratmaya devam edilecektir. Bunu gerçekleştirmek için de kısa vadeli faiz aracı daha etkin kullanılacaktır.

Kur politikası 1998 yılı ilk yarı enflasyon öngörüsü ile tutarlılık içinde yürütülecektir. Buna göre, döviz kurlarındaki aylık artış hızı Ocak ayından başlayarak enflasyon öngörüsü ile ilişkilendirilecektir.

Hemen ifade etmek isterim ki, enflasyon ile mücadelenin planlandığı bir dönemde, parasal büyüklüklerin kontrolü önem kazanmaktadır. Bu doğrultuda, uygulamalarımızda rezerv para artış hızı da büyüme ve enflasyon hedefi ile tutarlı olacak şekilde belirlenmiştir.

1998 yılı ilk üç ayı için rezerv para artış hızının yüzde 18-20 aralığında kalması para programının temel noktalarından birini teşkil edecektir.

Türkiye'de rezerv paranın artışına yol açan faktörler incelendiğinde, bütçe açıklarının ve özellikle bu açıkların iç borçlanma yoluyla finanse edilmesinin önemi ortaya çıkmaktadır. Bu durumun ekonomideki parasal büyümeyi içsel hale getirdiği ve para arzlarının kontrolü üzerinde bir kısıt oluşturduğu açıktır.

Bu açıdan bakıldığında önümüzdeki yıl için bütçede öngörülen GSHM'ya oran olarak 3,9'luk faiz dışı fazlanın gerçekleşmesi, 1998 yılında iç borcun finanse edilebilirliğini, dolayısıyla enflasyon hedefinin tutarlılığını sağlayacak önemli bir faktördür.

1998 yılında sağlanacak faiz dışı fazla doğrultusunda iç borç stok artış hızının yavaşlatılacak olması, rezerv para büyüklüğünün de, iç borcun

finans edilebilirliğini tehlikeye atmadan, enflasyon hedefi ile tutarlı düzeylerde artırılabilmesine olanak sağlayacaktır.

Rezerv para için ilk üç ayda öngördüğümüz yüzde 18-20 aralığı, 1998 yılı GSMH ve enflasyon hedefleri ile birlikte bütçede öngörülen açık ve bu açık için, Hazine Müsteşarlığı tarafından öngörülen finansman programı veri alınarak saptanmıştır.

Hazine'nin, 1997 yılının ikinci yarısında yaptığı gibi, Merkez Bankası kaynaklarına başvurmaması, bütçesinin finansmanını artan oranda vergiler ve azalan oranda iç borçlanmaya dayandırması, arz yönüden bakıldığında, Merkez Bankası rezerv para artışının temel kaynağını net dış varlıklarındaki artışa dayandırmasına imkan tanıyacaktır.

Hazine'nin iç borcu vergi gelirleri ile ikame ediyor olması, iç borçlanmadaki talep baskısını azaltacağından faiz oranları üzerindeki baskıyı da azaltıcı etki yapacaktır. Öte yandan, Merkez Bankası'nın kontrolü altında olan kısa vadeli faiz oranlarında izleyeceği yol, enflasyon ile mücadelenin gereği olan sıkı para politikası ile tutarlılık arz edecektir. Bu doğrultuda, enflasyonda kalıcı bir düşüş eğiliminin ortaya çıkması ile faiz oranlarında da bir düşüş beklenmelidir.

Burada, para politikası uygulamasının temel değişkeni olarak ortaya çıkan rezerv para kaleminin öngördüğümüz seviyelerde gerçekleşmesinin, başta konsolide bütçe büyüklükleri olmak üzere, ekonomide öngörülen diğer dengelerin gerçekleşmesine bağlı olduğunu belirtmek gerekmektedir. Yurtdışı ekonomilerde yılın ilk yarısı boyunca ortaya çıkabilecek bir takım gelişmeler de yurtiçi dengeleri ve dolayısıyla para programı uygulamasını etkileyebilecektir. Bu doğrultuda, para politikası uygulamasını değerlendirirken yakından gözlenmesi gereken bazı değişkenlerin altını çizmek gerekir.

Öncelikle konsolide bütçede öngörülen faiz dışı fazlanın aylar itibariyle gerçekleşme oranı yakından takip edilmelidir. Öngörülen faiz dışı fazlanın gerçekleştirilmesinin gelir ve harcama hedeflerinin bir arada tutturulmasına bağlı olacağı unutulmamalıdır.

Bütçe açığının finansman metodu da diğer önemli bir göstergedir. Açığın finansmanında Merkez Bankası kaynaklarına başvurulmaması bir ilke olarak kabul edilmelidir. Öte yandan mevcut açığın finansmanı için yurtdışından öngörülen kaynağın sağlanamaması ve iç borçlanmanın finansmandaki payının artırılmak zorunda kalınması, faizler ve parasal büyüklükler üzerinde ek baskılar yaratabilecektir.

Merkez Bankası enflasyon ile mücadele ederken, enflasyonun Merkez Bankası'nın yürüttüğü politikalardan bağımsız gelişen unsurlarının alacağı değerler de önemlidir. Buna örnek olarak tarım fiyatları gösterilebilir. Toptan eşya fiyatlarının yaklaşık yüzde 20'lik kısmını oluşturan tarım fiyatları, büyük ölçüde mevsimsel etkilere dayanan üretim seviyesi tarafından belirlenmektedir. 1998 yılı ilk yarısında tarım fiyatlarının bu tür kontrol edilemeyen nedenlerle beklenenin üzerinde bir artış göstermesi genel fiyat seviyesinin de beklenenin üzerinde artmasına neden olabilecektir.

1998 yılı ilk yarısında yurtdışında ortaya çıkabilecek gelişmeler de ekonomideki dengeleri olumsuz yönde etkileyebilecektir. Bu anlamda petrol fiyatlarında ortaya çıkabilecek bir artış, 1998 yılı ilk yarı enflasyon hedefine ulaşılabilmesinde ek tedbirlerin alınmasını gerektiren bir faktör olacaktır.

Enflasyonu düşürmeye yönelik bir kur ve para politikası izlerken, enflasyonu arzulanan seviyelere indirebilmek için enflasyonist beklentilerin de hızlı bir şekilde kırılması gerekir. Enflasyonist beklentilerin kırılma hızıysa politikaların itibarlı bulunması ile yakından ilgilidir. Bu anlamda siyasi iradenin kararlılıkla uygulanacak programın arkasında olması, istenen itibarı sağlayacak en önemli faktördür. Siyasi iradenin enflasyon ile mücadelede kararlılığının en önemli göstergesi ise ekonominin sağlıklı bir uzun dönem dengesine kavuşması için gerekli olan yapısal reformları belli bir takvim çerçevesinde gerçekleştirmeye başlaması olacaktır. Nitekim yıl sonu için öngörülen enflasyon hedefine ulaşılması da temelde yapısal önlemlerin yılın ilk yarısında tamamlanabilmesi ile yakından bağlantılıdır. Bu konuda olumlu adımlar atılmaktadır. Bundan memnunuz duyuyoruz. Bu gelişmelerin bize para politikasını daha etkin uygulama ve enflasyonla mücadele açısından en önemli desteği vereceği kuşkusuzdur.
